

Kalastusneuvos Eija Kirjavainen
Erityisasiantuntija Irena Pirhonen

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Maa- ja metsätalousministeriön vastine koskien hallituksen esitystä laiksi kalastuslain muuttamisesta (HE 285/2022 vp)

Maa- ja metsätalousvaliokunta on toimittanut maa- ja metsätalousministeriölle asiantuntijakuulemisissa saadut lausunnot ja pyytänyt vastinetta niiden johdosta. Ministeriö toteaa lausuntojen johdosta seuraavaa:

Valiokunnalle esitetyissä lausunnoissa pääasiassa kannatettiin esitystä. Lausunnoissa esitettiin kuitenkin täsmennyksiä joihinkin pykäliin. Ministeriön vastine keskittyy vastaamaan lausunnoissa esitettyihin muutosehdotuksiin.

Saalis- ja pyyntitietojen ilmoittaminen ja tietojen rekisteröinti

Sivusaalisilmoitus(62 §)

Suomen luonnonsuojeluliitto, WWF sekä ympäristöministeriö esittivät lausunnossaan, että sivusaalisilmoitus tulisi tehdä myös linnuista.

MMM vastine:

Maa- ja metsätalousministeriö ei näe tarvetta muuttaa hallituksen esitystä. Hallitusohjelman kirjauksen mukaisesti hallituksen esityksessä on keskitytty kaloihin, eikä lintuja toistaiseksi oteta ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Luonnonvarakeskuksen kehittämä palvelu tarjoaa kuitenkin puitteet kehittää palvelua sellaiseksi, että lintutietoja voitaisiin lähettää siihen vapaaehtoisesti tulevaisuudessa.

Vapaa-ajankalastuksen saalisilmoitus (62 a §)

Kalatalouden keskusliitto on lausunnossaan esittänyt, että ilmoitusvelvollisuuden ikäraja joko laskettaisiin 15 vuoteen, tai nostettaisiin 18 vuoteen.

MMM vastine:

Maa- ja metsätalousministeriö ei näe tarvetta muuttaa hallituksen esitystä. Ikärajan asettamista arvioitiin tarkkaan hallituksen esitystä laadittaessa. 16 vuoteen päädyttiin lopulta perustuslakivaliokunnan koronatodistuksen esittämistä koskevan linjauksen PeVL 35/2021 vp) perusteella.

Sisävesiltä saatujen kaupallisen kalastuksen saaliiden ilmoittamisvelvollisuus (90 §)

Valvonnan resursointi

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten (*myöhemmin ELY-Keskus*) lausunnoissa on tuotu esille, että sisävesillä toimivien kaupallisten kalastajien saaliiden ilmoitusvelvollisuuden valvonta lisää ELY-keskusten tehtäviä ja vaatii siten asianmukaista resursointia.

MMM vastine:

Maa- ja metsätalousministeriö toteaa tältä osin, että ELY-keskuksilla on pitkäaikainen kokemus saalisilmoitusten vastaanottamisesta, kirjaamisesta kaupallisen kalastuksen saalisrekisteriin ja jatkuvasta yhteydenpidosta

kaupallisiin kalastajiin. Lisäksi ne vastaavat kaupallisten kalastajien rekisteröinnistä. Sisävesiltä saatujen kaupallisten saalistietojen vastaanottaminen kerran vuodessa ja veloitteen valvonta ei muodosta niin merkittävää lisätyötä, että ministeriö sen johdosta katsoisi tarpeelliseksi ehdottaa lisäresursointia. Resursointitarvetta voidaan tarkastella uudelleen, kun muutoksen vaikutuksista on saatu kokemusta ja ilmoitusjärjestelmän jatkokehittäminen on kehitteillä.

Sisävesillä toimivien kaupallisten kalastajien Ilmoitukset

Lausunnoissa mm. Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö on tuonut esille, että yhdenvertaisesti ja yhdenmukaisen saalistiedon varmistamiseksi tulee sekä sisävesien että merialueen kaupallisia kalastajia velvoittaa vähintään yhtä tarkkaan saaliiden ilmoittamiseen, kuin mitä esitetyssä lainmuutoksessa ja sen nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa tullaan vapaa-ajankalastajilta edellyttämään.

MMM kanta:

Maa- ja metsätalousministeriö toteaa tältä osin, että sinänsä olisi perusteltua saada esim. kuukausittainen ilmoitus sisävesillä harjoitetusta kaupallisesta kalastuksesta saaduista saaliista, koska myös merialueen kaupallisista saaliista ilmoitetaan joko saaliin purkamisen jälkeen tai kerran kuukaudessa. Nyt käsiteltävä muutosesitys siitä, että ilmoitukset sisävesikalastuksesta ovat pakollisia ja että niihin liittyy sanktio, on kuitenkin jo merkittävä ja tärkein askel. Pidemmälle ei tässä vaiheessa ole lain tasolla syytä mennä, koska asia vaatisi ensin osallistavaa läpikäyntiä sekä kaupallisten kalastajien että tehtävää hoitavien ELY-keskusten kanssa. Lisäksi ajan myötä on tarpeen siirtyä kokonaan sähköisiin saalisilmoituksiin, joita annettaisiin heti saaliiden purkamisen jälkeen. Tämä vaatii jatkossa lainsäädännön tarkistamista, jonka yhteydessä voidaan tarkastella kalastuselinkeinon saalisilmoituksia kokonaisuudessaan.

Lakiesityksen 90 §:n 3 momentti sisältää asetuksenantovaltuuden, jonka nojalla voidaan antaa säännöksiä tietojen jättämisen ajankohdista. Pykälän 1 momentti myös mahdollistaa tämän, koska siinä saalistietojen ilmoittaminen on säädetty annettavaksi vähintään kerran kalenterivuodessa. Myös itse saalistiedoista voidaan tarkemmin säätää asetuksella.

Tietovarantoja ja tietojen käyttöä koskevat muutokset

Kalavarojen käytön ja hoidon tietovarannon käyttötarkoitus (93 §) ja Kalavarojen käytön ja hoidon tietovarannon tietojen luovuttaminen (95 a §)

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö on lausunnossaan esittänyt tutkimus-sanan määritelmän laajentamista siten, että se pitää sisällään myös kalastuslain toimeenpanon kannalta tarpeelliset yleishyödyllisten yhdistysten tekemät kyselyt ja selvitykset. Lisäksi järjestö on esittänyt, että myös yleishyödyllisille yhdistyksille tulisi voida luovuttaa tietovarannon tietoja kalastuslain mukaista kalavarojen käyttöä ja hoitoa edistäviin kyseilyihin ja selvityksiin.

MMM kanta:

Maa- ja metsätalousministeriö ei kannata järjestön esitystä. Asia vaatisi laajempaa arviointia ja edellyttäisi kaikkien yhdistysten ottamisen laajempaan tarkasteluun. Ministeriön näkemyksen mukaan laajamittainen nimi- ja osoitetietojen antaminen järjestöjen käyttöön voisi mahdollistaa nimi- ja osoitetietojen käytön kaupallisten tuotteiden markkinointiin tutkimustyön ohessa.

Kalavarojen käytön ja hoidon tietovarannon rakenne ja sisältö (94 §) ja kalavarojen käytön ja hoidon tietovarannon tietojen luovuttaminen (95 a §)

Oikeusministeriö on lausunnossaan arvioinut, että saalisrekisteriin tallennettavissa tiedoissa ei olisi kyse tietosuoja-asetuksen 9 artiklan tarkoittamista erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvista tiedoista tai 10 artiklan tarkoittamista rikoksiin tai rikostuomioihin tai muutoin valtiosääntöisesti arkaluonteisista tiedoista ja että esityksestä ei

tarkemmin myöskään ilmene selkeästi muita käsittelyyn liittyviä riskejä tai uhkia, jotka perustelisivat välttämättömyyttä säätää saalisrekisterin henkilötietojen käsittelyn edellytyksistä tarkemmin kuin muiden tietovarantoon sisältyvien rekistereiden osalta. Oikeusministeriö myös toteaa, että esityksestä jää näin ollen epäselväksi, onko ehdotetuista käsittelyn edellytyksiä koskevista rajoituksista välttämätöntä säätää erikseen vai onko kyseessä asia, josta rekisterinpitäjän tulisi huolehtia suoraan tietosuojaa-asetuksen tai muun lain nojalla.

Saalisrekisteriin tallennettavien tietojen osalta Suomen vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö, Kalastusopaskilta, Lapin ELY-keskus, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto, sekä Saamelaiskäräjät ovat lausunnossaan edelleen korostaneet saalispaikkojen sijaintitietojen salassa pitämisen tärkeyttä. Vapaa-ajankalastuksessa saalispaikkojen sijaintitietoja pidetään hyvin henkilökohtaisena asiana. Kalastusoppaille saaliin pyyntipaikat rinnastetaan liikesalaisuuden kaltaiseen tietoon, jolla voi olla todellista vaikutusta oppaan taloudelliseen asemaan. Saamelaiskäräjät on lausunnossaan todennut kantavansa edelleen huolta tietojen käytöstä ja eteenpäin luovuttamisesta, mutta nähnyt samalla tervetulleena sen, että esimerkiksi tietoturvaan ja henkilötietojen käsittelyyn ja luovuttamiseen liittyvien kysymysten osalta esitystä on tarkennettu.

Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että saalisrekisterin tietojen salassa pidettävyyden tarpeessa on kysymys sellaisesta tietosisällöstä, jossa henkilötiedot ja kalastustiedot yhdistettynä muodostavat oman salassa pidettävän kokonaisuuden. Vaikka kyseessä ei olekaan tietosuojaa-asetuksessa tarkoitettu arkaluonteinen tieto, on saaliseen liittyvät tiedot silti kalastusalan sisällä arkaluonteista. Arkaluonteisen tiedon muodostavat etenkin niiden kalastajien tiedot, joiden kalastusosaamisen tiedetään olevan erityisen hyvää. Tällaisia henkilöitä ovat esimerkiksi kalastuskilpailuissa sijoituksia saavuttaneet henkilöt, jotka ovat yleisesti kala-alan ammattilaisten tiedossa.

Hallituksen esitystä valmisteltaessa on arvioitu, että saalisrekisteriin tallennettavien tietojen käsittelystä ja luovutuksesta on säädettävä lailla tarkemmin, koska saalisrekisteriin tallennettavaa tietoa pidetään arkaluonteisena alan sisällä. Yksittäisen kalastajan, esimerkiksi kalastusoppaan tai kalastuskilpailuissa hyvin sijoittuneen henkilön kalastustiedot ovat erittäin arvokkaita muille kalastajille esimerkiksi kalastuskilpailuihin valmistauduttaessa. Sääntelyllä pyritään varmistamaan, että näitä arkaluonteisia saalis- ja paikkatietoja ei käytetä väärin. Tietoja työtehtävissään käsittelevät kalataloushallinnonalan henkilöt voivat vapaa-ajallaan osallistua kilpailuihin, joissa voi olla huomattavan arvokkaitakin palkintoja. Kalastustietojen sensitiivisyyden arvioiminen niiden mahdollisen väärinkäytöksen osalta vaatisi Luonnonvarakeskuksen yksittäisiltä työntekijöiltä kohtuuttoman suurta kalastusalan ja sen henkilöiden tuntemusta, jotta osattaisiin arvioida, keiden kalastajien tiedot koetaan erityisen arvokkaiksi saalisvarmuuden parantamisen näkökulmasta.

MMM kanta:

Maa- ja metsätalousministeriö ei näe tarvetta muuttaa hallituksen esitystä. Ministeriö katsoo, että vapaa-ajankalastajilta kerättävän tietosisällön edellä esitetyt erityispiirteet luovat ne perusteet, miksi henkilötietojen käsittelyn edellytyksistä on säädettävä muihin tietovarannon rekistereihin verrattuna täsmällisemmin lain 94 §:ssä. Myös valiokunnalle annetut järjestöjen ja Saamelaiskäräjien lausunnot tukevat ministeriön näkemystä.

Valvonta ja sanktiointi

Kalastusrikkomus (118 §:n 1 momentin 16 kohta)

Oikeusministeriö on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että esitetyssä, kalastusrikkomusta koskevan 118 §:n 1 momentin 16 kohdassa, lainkohdasta tulisi käydä ilmi viitattavan säädöksen yksilöintitiedot kuten esimerkiksi vuosi ja säädösnumero, sekä velvollisuuden sisältävä artikla. Lausunnossa on todettu lisäksi, että rikosoikeudellisiin keinoihin tulisi ns. ultima ratio -periaatteen mukaisesti turvautua viimesijaisesti, ja ennen niitä tulisi harkita muita yhteiskunnallisia ohjauskeinoja tai seuraamuksia, jotka eivät ole rikosoikeudellisia. Lisäksi oikeusministeriö on todennut, että säännöksen perusteluteksteissä ei ole käsitelty sitä, millaisissa tilanteissa huolimaton toiminta voisi tulla rangaistavaksi. Myös Suomen vapaa-ajan Kalastajien Keskusjärjestö ja Suomen Ammattikalastajaliitto ovat todenneet EU säädösten rikkomisen sanktiointiin liittyvän haasteita, muun muassa valvonnan osalta.

Euroopan unionin neuvosto on antanut 27.10.2021 asetuksen, jossa säädetään vapaa-ajankalastuksessa harjoitettavaa lohenkalastusta koskevista rajoituksista (EU) 2021/1888, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2022 ja asetuksen (EU) 2021/92 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta. Tämän jälkeen 27.10.2022 neuvosto on antanut uuden asetuksen (EU) 2022/2090, joka koskee samoja edellä mainittuja Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2023. Säädöksen yksilöintitiedot siis muuttuvat vuosittain, kun kyse on joka vuosi annettavista kiintiöpäätöksistä. Edellä mainitun vuoksi pykälään ei voida laittaa tarkempaa yksilöityä viittausta. Lisäksi velvollisuuden sisältävä artikla voi muuttua vuosittain, vaikka se nyt molemmissa edellä mainituissa asetuksissa tällä hetkellä on artikla 9. Kyseisessä 9 artiklassa säädetään, että

1. Kielletään lohen virkistyskalastus osa-alueilla 22–31. Kaikki sattumalta saaliiksi saadut lohiyksilöt on päästettävä heti takaisin mereen. 31.10.2022 FI Euroopan unionin virallinen lehti L 281/7
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lohen virkistyskalastus sallitaan seuraavin kumulatiivisin edellytyksin: a) yhtä kalastajaa kohti saadaan saada ja ottaa saaliiksi enintään yksi rasvaeväleikattu lohi päivässä; b) virkistyskalastajan on lopetettava lohen kalastus loppupäivän ajaksi sen jälkeen, kun hän on saanut saaliiksi ensimmäisen rasvaeväleikatun lohen, c) kaikkien kalalajien kaikki saaliiksi otetut yksilöt on purettava aluksesta kokonaisina.
3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, lohen virkistyskalastus sallitaan 1 päivästä toukokuuta 31 päivään elokuuta leveyspiirin 59° 30' N pohjoispuolella alueilla, jotka sijaitsevat enintään neljän meripeninkulman etäisyydellä perusviivoista.

Ministeriö toteaa, että edellä mainitun artiklan vastaisesti toimimisesta on esitetty sanktioitavaksi vain kiellettynä ajankohtana lohen saaliiksi ottaminen, sekä lohta koskevan kiintiön ylittäminen.

Yleisesti kalastusta koskevien rajoitusten tavoitteena on turvata kalakantoja ja varmistaa kalavarojen kestävä käyttö. Rajoitusten vastaisen toiminnan sanktioinnilla pyritään toteuttamaan lain säännösten noudattamisen kautta perustuslain 20 §:n mukaista vastuuta ympäristöstä. Sanktiointi on arvioitu nyt kyseessä olevan säännöksen osalta välttämättömäksi, sillä muunlaista yhteiskunnallista ohjausta ei koeta tarpeeksi tehokkaaksi ja vaikuttavaksi keinoksi luonnonvarojen kestävä käytön ja hoidon kannalta. Säännöksen on katsottu olevan samassa suhteessa muihin samankaltaisiin kalastusrikkomuksiin. Esimerkiksi tällä hetkellä Suomen kansallisessa lainsäädännössä vapaa-ajankalastuksessa on kahden lohen kiintiö, joka vastaa sisällöltään kyseessä olevaa EU kiintiösääntelyä. Tästä kansallisen säännöksen rikkomisesta on säädetty kalastusrikkomuksena, jonka vuoksi tulisi olla samanlaiset sanktiot näiden säännösten vastaisesti rikkomisesta. Huolimattomaksi toiminnaksi katsottaisiin esimerkiksi kalastajan erehtyminen lajin suhteen. Lohen uistelua merialueilla harjoittavat kalastajat ovat yleensä kokeneita kalastajia, jolloin lajista erehtymisen riski on pieni. Huolimattomuuden ja tahallisen toimimisen on ajateltu yhdessä muodostavan sellaisen suojaavan kokonaisuuden, että laittoman saaliin hallussapitäjä ei käytännössä voisi selvitä ilman rangaistusta.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta, 36 artiklan 3 kohdassa säädetään, että *Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalalla toteutetun toiminnan valvonnan, tarkastukset ja täytäntöönpanon valvonnan, mukaan lukien tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten käyttöönotto.* Maa- ja metsätalousministeriön näkemyksenä on, että ministeriön on tarvittaessa pystyttävä osoittamaan Euroopan unionin komissiolle, että jäsenvaltioita koskevat velvoitteet koskien muun muassa kalastuksen valvontaa ja seuraamuksia, on asianmukaisesti toimeenpanttu Suomessa.

MMM kanta:

Maa- ja metsätalousministeriö ehdottaa, että oikeusministeriön lausunnon perusteella lakiesityksen 118 §:n 1 momentin 16 kohta muutetaan seuraavalla tavalla (muutos *kursiivilla*): Joka tahallaan tai huolimattomuudesta 16) Ottaa vapaa-ajankalastuksessa Euroopan unionin neuvoston kalastusta Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamista koskevan asetuksen säännösten vastaisesti saaliiksi lohen kiellettynä aikana tai ylittää kalastajalle asetetun *lohta koskevan* saaliiskiintiön.

Kalastusrikkomus (118 §:n 4 momentti)

Kalastuslain 118 §:ään on esitetty lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaisesti joka tahallaan laiminlyö 62 a §:n 3 momentin nojalla annetun valtioneuvoston asetuksessa säädettyjen tietojen ilmoittamisen, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, kalastusrikkomuksesta sakkoon.

Oikeusministeriö on valiokunnalle antamassaan lausunnossa todennut, että mainittu 62 a §:n mukainen velvollisuus ei ole yksiselitteinen vaan varsin harkinnan- ja arvostuksenvarainen, eikä säännös siten ole sillä tavoin tarkkarajainen, että se voisi muodostaa rikostunnusmerkistön osan. Oikeusministeriö on huomauttanut lausunnossaan, että rikosoikeudellisiin keinoihin tulee ns. ultima ratio -periaatteen mukaisesti turvautua viimesijaisesti ja rangaistavaksi voidaan säätää vain sellainen moitittava menettely, joka loukkaa tai vaarantaa oikeusjärjestyksen suojaamia oikeushyviä. Lisäksi rangaistavaksi säätämiseksi tulee olla painava yhteiskunnallinen tarve. Lisäksi oikeusministeriö on esittänyt, että saalisilmoituksen laiminlyömisestä sanktiointi siirrettäisiin 118 §:n 2 momentiksi. Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö on puolestaan lausunnossaan todennut, että ilmoitusvelvollisuuden sanktiointi ei ole tarkoituksenmukaista. Saamelaiskäräjät on lausunnossaan esittänyt vastustavansa ilmoitusvelvollisuuden tahallisen laiminlyömisestä sanktioimista ja todennut, että useilla alueilla saamelaiseen kulttuuriin kuuluu se, että saadusta saaliista ei puhuta. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan saamelaisen kulttuurin harjoittamisesta tehtäisiin näin ollen sanktioitavaa.

Perustuslain 17 §:n 3 momentin mukaan saamelaisilla alkuperäiskansana on oikeus ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan. Vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kuitenkin perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan kaikille. Nyt kalastuslakiin on esitetty kaikille kalastajille uusi velvollisuus, jonka mukaan tietyistä saaliista saaduista kaloista tulisi tehdä ilmoitus Luonnonvarakeskuskelle. Saalisilmoitukset nähdään nykyaikana tarpeellisena elementtinä ja vastaavia menetelmiä on käytössä myös alkuperäiskansoilla, muun muassa Kanadassa. Kalastuslaissa ei erotella kalastajia koskevia velvollisuuksia etnisyyden mukaan, vaan velvollisuudet ja säännökset koskevat kaikkia, jotka kalastavat. Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että edellä mainitun perusteella ei voida katsoa, että saamelaisen kulttuurin harjoittamisesta tehtäisiin suoraan sanktioitavaa, sillä saamelaisten kalastukseen liittyy jo muitakin velvollisuuksia, kuten esimerkiksi asianmukaisten lupien hankinta ja lupiin liittyvä mahdollinen saalisilmoitusvelvollisuus. Maa- ja metsätalousministeriö muistuttaa myös, että saalisilmoitusvelvollisuus on voimassa jo Tenojoen vesistön alueella kalastettaessa Tenon kalastussopimuksen (SopS 42/2017) ja siihen sisältyvän kalastussäännön, sekä Tenon voimaansaattamislain (176/2017) nojalla.

Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että 118 §:n 4 momentin sisältämä ilmoitusvelvollisuuden tahallisen laiminlyömisestä sanktiointi on keskeinen osa ilmoitusvelvollisuuden toimeenpanoa, ja siten sääntely toimii osaltaan kestävässä kalastuksessa sekä kalakantojen turvaamisessa ja sitä kautta toteuttaa perustuslain 20 §:n mukaista ympäristövastuuta. Ilmoitusvelvollisuuden piiriin on tarkoitettu kuuluvan sellaisia tarkkaan harkittuja uhanalaisia tai taantuvia lajeja ja kantoja, joista tiedon saaminen on ensiarvoisen tärkeää. Tieto on tärkeää toisaalta lajien ja kantojen suojelun kannalta, mutta myös siksi, että kalastusmahdollisuuksia voitaisiin lisätä sen mukaan, kun tietoa elpyneistä kannoista saadaan. Kalastuslaissa on jo säädetty ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta sivusaaliiden osalta. Nyt esitetty saaliiden ilmoitusvelvollisuus vapaa-ajankalastuksessa on samankaltainen kuin sivusaalisilmoitusta koskeva velvollisuus, ja on nähty tärkeänä, että kalastuslain mukaisen velvollisuuden noudattamatta jättämisestä tulisi myös seurata samankaltainen seuraamus. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että sanktiointia ei ole tarkoitus ottaa ohjauskeinoksi vaan pikemminkin perälaudaksi vapaa-ajankalastajien lakisääteisten saalisilmoitusten osalta.

MMM kanta:

Maa- ja metsätalousministeriö ehdottaa, että oikeusministeriön lausunnon perusteella lakiesityksen 118 §:n 4 momenttia muutetaan seuraavalla tavalla (muutos *kursiivilla*): Joka tahallaan laiminlyö 62 a §:ssä *säädetyn ilmoitusvelvollisuuden tai sen* nojalla annetun valtioneuvoston asetuksessa säädettyjen tietojen ilmoittamisen, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, kalastusrikkomuksesta sakkoon.

Neuvottelut Saamelaiskäräjien kanssa

Saamelaiskäräjät tuo lausunnossaan esille, että käräjät on pyytänyt uuden Saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisen neuvottelun käymistä lausuntokierroksen jälkeen. Hallituksen esityksestä on käyty saamelaiskäräjälain (974/1995) 9 §:n mukainen neuvottelu Saamelaiskäräjien kanssa 29.8.2022. Neuvottelu pidettiin ennen lausuntokierrosta. Koska yhteinen aika neuvotteluun löytyi vasta elokuun loppuun, joutui maa- ja metsätalousministeriö aikatauluttamaan hallituksen esityksen lausunnolle laiton ja jatkovalmistelun Saamelaiskäräjien kanssa sovitun päivämäärän perusteella. Lausuntokierros jouduttiin laittamaan neljän viikon pituiseksi ja lausuntokierroksen jälkeiselle jatkovalmistelulle jäi hyvin vähän aikaa, koska hallituksen esitys tuli saada valtioneuvoston istuntoon viimeistään 17.11. Uudelle neuvottelukierrokselle ei ollut aikataulullisesti mahdollisuutta. Saamelaiskäräjien huoli lausunnossa kohdistui edellä kuvatun sanktioinnin lisäksi kalastuslain muutoksen nojalla annettavan valtioneuvoston asetuksen sisältöön. Tästä syystä hallituksen esitykseen kirjattiin maininta saalisilmoitusvelvollisuuteen liittyvän asetuksen valmistelun osalta, että kyseisestä asetuksesta tullaan vielä neuvottelemaan Saamelaiskäräjien kanssa saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisesti.